

Vi har nu lige læst Jesu ord: *Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.* (Matt.4).

Leve af hvert ord, der udgår af Guds mund!!!

Derfor er vi samlet omkring det første bud: **Du må ikke have andre guder end mig.** *Det vil sige: Vi skal frem for alt frygte og elske Gud og stole på ham, så vi ikke sætter noget af det, Gud har skabt, eller som vi selv kan skabe, højere end Gud!*

For hver gang det sker, da er djævelen på spil for at lokke os bort fra det gode. Og vi må bemærke Jesu ord: *Vig bort, Satan! For der står skrevet: 'Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene'. Da forlod Djævelen ham.* (Matt.4)

Guds ord – Guds vilje – er et boldværk mod Satans angreb – udefra på vort liv, indefra fra vort hjerte.

Det er derfor, Paulus på Areopagos siger, at Gud har vist os Jesus, *for at vi skulle søge Gud, om vi kunne famle os frem og finde ham, som dog ikke er langt borte fra en eneste af os...* Derfor befaler han nu mennesker, *at de alle og overalt skal omvende sig.* (Ap.G.17)

Dét vil vi gøre: omvende os til Guds gode vilje! **Gud i vold!**

Se dette billede til indledning (PowerPoint) ... Moses, der kommer ned fra Sinai med de ti bud og siger til folket: ”Jeg har gode nyheder og dårlige nyheder. De gode er: Der er kun 10 af dem! De dårlige nyheder er: Vi kan ikke ændre navnet på disse bud til *de ti forslag!*”

Det er jo ramme alvor! For Gud ønsker, vi skal leve af hvert ord, der udgår af hans mund.

Derfor er jeg så glad for at være evangelisk-luthersk kristen. Som denne fantastiske lille bog ”Absoluthersk” skriver om! Jeg er så absoluthersk lykkelig over at være evangelisk-luthersk-rosiniansk kristen, der netop ønsker at tilbede Herren min Gud og tjene ham alene.

Det første bud indledes med: *Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.*

Det er her, det hele begynder – Gud, der handler, før jeg overhovedet er kommet ind i billedet, før jeg overhovedet møder krav eller forventninger fra Herren. Dette er overskriften og hele forudsætningen for hvert eneste af de ti bud. Som der står i 1.Joh.4,19: ”Vi elsker, fordi han elskede os først!” ... ”Og den, der elsker Gud, skal også elske sin broder.”

Se, dette er jo hele udgangspunktet – det positive – Guds møde med dig den enkelte. ”Jeg er Herren din Gud – jeg er den Gud, der frelser – som giver dig livet – DERFOR må du ikke have andre guder end mig.”

Ikke sådan en tyran, der kræver lydighed og underkastelse. Nej, den Gud, der taler – den Gud, der kræver alt af mig – det er den Gud, som har skabt mig og frelst mig – den Gud, der i kærlighed har givet mig livet, med alt hvad der er i denne skønne tilværelse. Ja, den Gud, som med sine bud sætter et beskyttende hegn rundt om mit liv.

”Jamen, det lyder da hårdt!” NEJ, det er det sandelig ikke – han vil mig det godt. Han siger: *’Du må modtage hver dag ALT af min hånd. Lad mig derfor bestemme over dit liv!’*
(film-klip fra ”De ti Bud”)

Hvad er egentlig en Gud? Hvad vil det sige at have en Gud?

Luther svarer i sin store Katekismus: ”En Gud vil sige det, hvoraf man venter sig alt godt, og som man tager sin tilflugt til i al nød. ... For det, dit hjerte hænger ved, det, du stoler på, det er egentlig din Gud.”

Jamen, findes der da andre guder? Nej, der findes inden anden, som er lige med Gud. For der findes kun én virkelig, sand og levende Gud.

Men der findes altså mange afguder ... **som ta´r den plads – som får den plads – som min Far skulle ha´ i mit liv og i min menighed.**

Ja, selv Allah er en afgud, og Mohammed er hans profet ...

For afgudsdyrkelse er jo egentlig, at jeg ikke er tilfreds med eller har tillid til den Gud, som har givet mig livet. Og det er da dybest set majestætsfornærmelse! – at jeg søger andre steder hen for at få livet og det daglige brød og tryghed – både overfor sygdom og død.

Ja, også at jeg går andre steder hen med min tak for livet og for denne dag.

Tænk på kong Salomo i 1.Kong.11: *Han var ikke helhjertet med Herren sin Gud*, står der. Nej, for disse mange hedenske kvinder, han havde giftet sig med imod Guds vilje, havde ledt hans hjerte bort – på afveje – så han ikke længere helhjertet var med Herren sin Gud.

Eller tænk på kong Asa i 2.Krøn.16. Han havde altid holdt sig til Herren. Men så var der endnu engang krig, og da vente han sig til nabokongen i Damaskus med guld og sølv for at få en forbundsfælle. Han glemte Gud. ”Du har handlet tåbeligt i denne sag,” sagde Gud til kong Asa ... *For jeg Herren din Gud er en lidenskabelig Gud* (2.Mos.20,5).

Vel vandt han krigen, men landet mistede sin fred, og kong Asa´s sind led efter det.

Det vil sige: afgudsdyrkelse er ikke nødvendigvis bare at vælge sig en anden blandt verdens mange religioner. Men det er at leve sit liv med et hjerte, der ikke er helt med Gud – at der er kommet noget andet imellem dig og din Gud – en anden, du retter dine tanker og dine forventninger imod.

Derfor, kære ven, må du tage det første bud alvorligt og se det som **et løfte**, der har evighedsbetydning. Udforsk derfor dit eget hjerte grundigt: Er Herren DIN Gud?

Luther råder sådan: *Hvis du har et hjerte, der forventer sig alt godt af Gud, især når du lider nød og savn, og som er parat til at give afkald på alt, som ikke er Gud, da har du den eneste, rette Gud. På den anden side, holder hjertet fast ved noget andet, hvoraf det mere regner med at få det gode og den hjælp, det behøver, og løber det ikke til Gud, men flygter snarere for ham, når det går ilde, så er det en afgud, du dyrker.* (Luthers Store Katekismus)

Det blev alvorligt for mig for nogen måneder siden, hvor jeg sad og bladrede mine forsikringspapirer igennem ... om jeg nu havde de rette og nok af livs- og kapital- og familieforsikringer ... og jeg tænkte: er jeg i gang med sikre mig i hoved og hale, og glemmer at leve livet her og nu i tillid og tryghed med min Gud?

Nu står der ikke noget i bibelen om, at jeg ikke må benytte mig af de muligheder for hjælp og støtte, der findes i samfundet og i det menneskelige fællesskab. Nej, Gud har da givet mig et ansvar for andre mennesker og for min familie og mig selv – med alle disse materielle goder, han har betroet mig. Det må ses som en del af det forvalteransvar, Gud har lagt ind over menneskers liv.

Så det er ikke mere gudfrygtigt at smide alle sine forsikringer ud og lade være med at tænke på førtids- og folkepension!

Men det slog mig: har jeg disse forsikringer, fordi det er fornuftig disposition, eller fordi jeg ikke tør andet?

Kære venner, vi lever jo i et samfund, der på mange måder er bygget op omkring frygt. Vi vil så gerne fremtidssikres! Tænk bare, når vi køber en ny faldskærm ... så skal vi sikre os på 2012, hvor der nok vil komme nye signaler, osv.

Og hvad er det lige, Jesus siger? ”Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig?” (Matt.6,27). Det siger Jesus i sammenhæng, hvor han taler om afgudsdyrkelse – om ikke at kunne tjene både Gud og mammon.

Er det ikke ham, der giver mig livet? Er det ikke ham, der holder mig i sin beskyttende hånd?

Se, bekymringer kan komme til at fylde så meget i dit liv, at du glemmer din Gud – så den bestemmer, hvordan du tilrettelægger dit liv, også omkring forsikringer.

For når frygten hersker, så er det jo, fordi jeg ikke lader Gud være Gud – og så må jeg jo forvente alt godt et andet sted fra.

Så tegn dine forsikringer, og tænk på fremtiden – men gør det ud fra tanken: Gud er min Gud ...
Du må ikke have andre guder end mig – du behøver ikke andre!

”Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift,” siger Jesus videre i Matthæus (6,33).

Se, et sådant vers er jo det inderste hjerteslag i det første bud – for du må høre det som et løfte, før det bliver et krav ... **et løfte før det bliver et krav!**

Gud ønsker nemlig ikke at dele dig med andre! Han vil have lov at sørge for dig og disponere over dit liv – helt konkret!

Derfor er afguderiet den store hovedsynd, som ingen andre synder kan sidestilles med, skriver Rosenius.

Det gælder både havesygen, den menneskelige kundskab og viden, nydelsens, vellystens, Gud – bugen er deres Gud – eller menneskedyrkelsen!

Derfor det første bud! Fordi, som der står i Es.42,8: **Jeg er Jahve, det er mit navn! Jeg giver ikke min ære til nogen anden eller min pris til gudebillederne.**

Den ære har vi så let ved at tage selv! Derfor er materialisme nok vor tids største afgudsdyrkelse. Om det er penge, arbejde eller fritidsinteresser eller social fællesskab eller et andet menneske – (og de unge i dag har nået et materielt kvalme-punkt ... ingen fuld glæde ...)

Griskhed er jo, at noget andet har mit hjerte – at noget andet bestemmer målet for mit liv og indholdet i min dag. Og det strider jo mod 2.Kor.9,8: *Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt.*

Vel må jeg med stor frimodighed og i taknemlighed bruge Guds gode gaver, men de må ikke bestemme over mit liv – de må ikke styre mine handlinger og prioriteringer. Gud må beholde magten over sine gaver! Han må bestemme, hvad jeg skal bruge det alt sammen til... være mit lys! ... ud i verden ...

Vi kan også nævne dyrkelsen af det skabte i stedet for Skaberen – her myldrer alle mulige andre synder frem. I Rom.1 taler Paulus om den ødelagte seksualitet – at kroppen, nydelsen, bliver min Gud – både min egen og andres – at vi kan gå for meget op i vort udseende – at jeg har mit selvværd i dejlig hud og veltrimmet krop – og at det nære forhold mellem mand og kvinde, hvor seksualiteten ender med kun nydelse for sind og krop, uden kærlighed.

Vel er der ikke noget forkert i en veltrimmet smuk krop – men der er forskel på at pleje den og så dyrke den! Der er forskel på seksualiteten som en Guds gave i ægteskabet, og så dyrke den på internettet, i blade, på TV, ja, og i hor.

Da går der noget galt i et menneskes liv, fordi Gud som den, der vil velsigne og styrke, mister sin plads. Derfor fortsætter Paulus i Rom.1 med at tale om seksuelle synder og udnyttelse af andre mennesker, om griskheden, uretfærdigheden, ondskaben og vold, om begær og hovmodighed, og ulydighed mod forældre. Alt sammen ting der udspringer af ulydighed mod det første bud – at jeg dyrker det skabte i stedet for Skaberens – at jeg bliver min egen Gud.

Og havde vi tid, skulle vi også tale lidt om det virvar af ny-åndelighed og ny-hedenskab, som trækkes ind over vort land – hvor vi møder uhyggelige, ofte sataniske konsekvenser af, at mennesker bevæger sig ind i den onde ånde verden – med alt det alternative og helse-baserede.

Du må ikke have andre guder end mig, siger Gud. Lad være med at flirte med andre guder – ligeså vel som i dit ægteskab ... for det er det første skridt til utroskab. Gud ved bedre – om kræfterne i vor egen syndige krop og tanker, og kræfterne i den åndelige verden – *verdensherskerne i dette mørke, ondskabens åndemagter i himmelrummet*, som Paulus kalder det i Ef.6,12.

Det første bud handler derfor om, at Gud ikke vil miste dig, hvorfor Luther siger i sin forklaring: *Vi skal frem for alt frygte og elske Gud og stole på ham!*

På denne måde gør dette bud os for ramme alvor til syndere – der daglig må leve i sætningen: *Vig bort, Satan!*

For enten får du evig velsignelse, lykke og salighed ind over dit liv – eller også får du evig vrede, ulykke og lidelse. Hvad kan du forlange mere, kære ven, når Gud så venligt lover dig, at han vil være din med alt godt – beskærme og hjælpe dig i al nød?!!!

Lad os derfor lære det første bud godt, så vi ser, at Gud ikke vil tåle nogen frækhed eller tillid til noget som helst andet, og at han intet højere forlanger end en hjertelig tiltro til, at alt godt gives os af ham.

Derfor skal vi om lidt synge Luthers Katekismus-salme, som slutter med: *Guds bud er hver en synder dom, /men Gud ske tak, at Jesus kom! / Han tog vor dom – Halleluja! - / på nådens bjerg, på Golgata.*

At se det, giver dig ny vilje og lyst til dagligt at bede bønne: Herre, hjælp mig at holde dine bud!

Lad os derfor slutte med et lille klip fra Luther-filmen ... (PowerPoint)

AMEN